

bestyrelsen, hvorledes ansættelsesforholdet nærmere skal udformes. Endvidere er bestemmelsen forenklet, idet det er præciseret, at ansættelsen sker efter forslag fra bestyrelsen.

Til § 6

Til stk. 1 og 2:

Uændrede i forhold til gældende lov.

Til stk. 3:

Bestemmelsen foreslås ændret således, at det præciseres, at filmkonsulenterne foretager den endelige kunstneriske vurdering og afgiver forslag til bestyrelsen om anvendelsen af midler til filmproduktion m.v. Det i det tidligere lovforslag (L 30) indeholdte forslag om, at filmkonsulenterne skulle arbejde kollektivt, er udeladt.

Til stk. 4:

Bestemmelsen er ny. Med forslaget søges tilvejebragt grundlag for at afprøve alternative former for støtte til filmproduktion. Man er i denne forbindelse navnlig opmærksom på det forslag, der er fremsat af et bredt udsnit af filmbranchen vedrørende en særlig støtteordning til fremme af film, der kan tiltrække et større publikum og derved medvirke til at opretholde biografernes eksistensgrundlag og biografindtægterne som finansieringskilde.

Ifølge filmbranchens forslag skal den offentlige støtte til spillefilmproduktionen udgøre 50 pct. af de budgetterede produktionsomkostninger, dog maksimalt 3,5 mill. kr. pr. film. Støtten uddeles halvårligt efter ansøgning, der behandles af Filminstitutets sekretariat efter visse nærmere angivne kriterier. Såfremt bestyrelsen ikke finder, at der er indkommet kvalificerede ansøgninger kan bevillingen hertil benyttes til anden produktionsstøtte.

Bestemmelsen tilvejebringer hjemmel for en ordning for ydelsen af en vis del af den offentlige støtte til spillefilmproduktion, der ikke indebærer konsulentbedømmelse og -medvirken efter hidtil gældende regler, men som ikke udelukker, at Filminstitutets bestyrelse/sekretariat efter behov kan søge bistand – enten internt eller eksternt – ved bedømmelsen af de foreliggende ansøgninger. Støtten, der foreslås at andrage indtil 15 mill. kr. årligt (jf. bilag nr. 1), skal ydes i form af garantier for lån i lighed med den gældende produktionsgarantiordning.

Det er tanken, at ordningen skal animere til investering af øget privatkapital i overensstemmelse med lovgivningens blandingsøkonomiske intention. Ordningen indebærer endvidere en fleksibilitet i det offentlige støttesystem, som kan være ønskelig for at modvirke det gældende systems risiko for en smagmæssig snævrhed i en given konsulentperiode.

Ved bestemmelsen fastslås den ministerielle kompetence til at fastsætte nærmere regler for ordningen.

Til § 7

Til stk. 1:

Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov § 8 bortset fra den ændring, der følger af repræsentantskabets kompetence til at fremkomme med forslag til tre medlemmer til bestyrelsen, jf. den foreslåede ændring af § 3.

Til stk. 2:

Uændret i forhold til gældende lov.

Til § 8

Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende lov § 9. Fastsættelsen af forretningsordner for henholdsvis bestyrelsen og repræsentantskabet og af de nærmere regler for filmkonsulenternes virksomhed foreslås fastholdt som en ministeriel kompetence.

Til kapitel 3. Statens Filmcentral

Til § 9

Til stk. 1:

I forslaget er tilføjet, at Statens Filmcentral også har til opgave at distribuere film til enkeltpersoner. Det antages, at der allerede er hjemmel hertil i den gældende lov, men man har fundet det hensigtsmæssigt at præcisere denne hjemmel ved nærværende lovforslag. Baggrunden herfor er, at udviklingen på videoområdet kan gøre spørgsmålet om distribution til enkeltpersoner mere aktuelt, bl.a. ved at åbne op for distribution af videogrammer i samarbejde med folkebibliotekerne.

Et sådant initiativ blev anbefalet af et flertal i Mediekommissionen, jf. Mediekommissionens betænkning om video (betænkning nr. 954 af 1982). Flertallet i mediekommissionen var således af den opfattelse, at der allerede da var et stort behov for et dansk supplement på videoområdet, både for så vidt angår produktion som distribution af videoprogrammer. Dette spørgsmål er siden i forbindelse med forslag fremsat af SF i folketingsårene 1982–83, 1983–84, 1984–85 og 1985–86 (jf. Folketingstidende 1982/83, 2. samling, sp. 7508-7527; 1983/84, 2. samling, sp. 4304-4316; 1984/85, 1. samling, sp. 3028-3042 og 1985/86, 2. samling, sp. 8327-8339) blevet gjort til genstand for drøftelser i Folketinget. Ved disse lejligheder blev det fundet hensigtsmæssigt at tage problemet op i forbindelse med den generelle revision af filmloven (jf. Folketingstidende 1985/86, 2. samling, sp. 8328).

Spørgsmålet om en afklaring af de rettighedsmæssige problemer i forbindelse med distribution gennem folkebibliotekerne er under overvejelse i ministeriet og afventer bl.a. evalueringen af de igangværende forsøg med udlån af videogrammer på 3 udvalgte biblioteker (Esbjerg, Herning og Herlev).